

Θύμησες νεότερων

Τα χρόνια εκείνα που πολλά αυτοκίνητα δεν κυκλοφορούσαν, οι Κερυνειώτες, φίλοι, γείτονες ή συγγενείς, ξεκινούσαν για το παναΰριν της Γλυτζιώτισσας στις 8 Σεπτεμβρίου. Άλλοι με το λεωφορείο που έκανε τη διαδρομή Κερύνεια-Λάπηθος, κατέβαιναν στου Σακκά, κι απ' εκεί με τα πόδια στο παραθαλάσσιο εκκλησάκι. Άλλοι πάλι κινούσαν με τα πόδια από την Κερύνεια. Θυμάμαι τη διαδρομή που ακολουθούσαμε από την Πάνω Κερύνεια, από το σταυροδρόμι του Τουσιεμέ περνούσαμε από το Δημοτικό Σχολείο και το Γυμνάσιο, αφήναμε στα δεξιά μας τη φάρμα του Σταυρή του Λόρτου, για να φτάσουμε σε λίγα λεπτά στη στροφή που οδηγούσε στο Γ.Σ. Πράξανδρο. Ακολουθώντας στη συνέχεια το δρόμο προς τον Άγιο Γεώργιο, φτάναμε στο μονοπάτι που μας οδηγούσε μέσα από τα χωράφια στα ανατολικά της εκκλησίας.

Πλήθος κόσμου συνέρρεε όχι μόνο από τα γύρω χωριά και την Κερύνεια, για να προσκυνήσει και ν' ανάψει ένα κεράκι στην εικόνα της Παναγιάς της Γλυτζιώτισσας.

Στον περίβολο της εκκλησίας και ακόμη πιο πέρα, πλανόδιοι πωλητές, με κάθε λογήςπραμάτεια. Ρούχα, παιχνίδια, ξηροί καρποί, σιουτζιούκος, παστέλλι, λουκούμια. Πάρα δίπλα λουκουμάδες και σιάμιση, ακόμη και τυχερά παιχνίδια.

Έξω από τον περίβολο της εκκλησίας, μοσχομύριζε το κλέφτικο, που ψηνόταν επί τόπου στα φουρνούδκια και προσφερόταν σε λαδόκολλα μαζί με ψητές πατάτες.

Θύμησες χαραγμένες βαθειά στη μνήμη, που κανένας κατακτητής δεν μπορεί να ξεριζώσει.